

POSTANOWIENIE

Dnia 20 września 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Sobutka (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Romuald Dalewski

SSN Renata Żywicka

w sprawie z odwołania H.H.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w Rzeszowie

o jednorazowe odszkodowanie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń

Społecznych w dniu 20 września 2023 r.,

zażalenia odwołującego się na postanowienie Sądu Okręgowego w Rzeszowie

z dnia 26 stycznia 2023 r., sygn. akt IV Ua15/22,

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 26 stycznia 2023 r. Sąd Okręgowy w Rzeszowie Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych odrzucił skargę kasacyjną złożoną przez pełnomocnika wnioskodawcy H. H. w dniu 22 grudnia 2022 r. - na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. i art. 398⁴ § 3 k.p.c.

W piśmie z dnia 7 lutego 2023 r. – sporządzonym i podpisanym osobiście przez wnioskodawcę H. H. – wskazano między innymi, że stanowi ono zażalenie na postanowienie Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 26 stycznia 2023 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 394¹ § 1 k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje na postanowienie sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną oraz na postanowienie sądu drugiej lub pierwszej instancji odrzucające skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. W postępowaniu przed Sądem Najwyższym, wywołanym wniesieniem zażalenia, obligatoryjne jest zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych (art. 87¹ § 1 k.p.c.). Przymus adwokacko-radcowski, ustanowiony w powołanym wyżej przepisie, obejmuje wszelkie postępowania, które należą do właściwości Sądu Najwyższego, dotyczy więc także zażalenia wnoszonego na podstawie art. 394¹ k.p.c. Przymus zastępstwa strony przez profesjonalnego pełnomocnika ma charakter bezwzględny, co oznacza, że strony muszą być w tym postępowaniu reprezentowane przez adwokata lub radcę prawnego. Istota przymusu adwokackiego prowadzi zaś do wyłączenia w postępowaniu przed Sądem Najwyższym zdolności strony do podejmowania przez nią osobiście czynności procesowych (tzw. zdolności postulacyjnej). To powoduje, że czynności podejmowane przez stronę osobiście są bezskuteczne. Celem przymusu adwokacko-radcowskiego jest zapewnienie wniesionemu środkowi zaskarżenia odpowiedniego poziomu merytorycznego. Sporządzenie zażalenia do Sądu Najwyższego osobiście przez stronę pozbawioną zdolności postulacyjnej, tak jak to ma miejsce w niniejszej sprawie, dotknięte jest brakiem nieusuwalnym i powoduje konieczność odrzucenia takiego zażalenia wprost, jako niedopuszczalnego, bez wzywania do uzupełnienia tego braku. Niemożliwe również jest usunięcie takiego braku samodzielnie przez stronę ani jej pełnomocnika w jakiegokolwiek formie (tak m. in. T. Szanciło (red.), Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Komentarz. Art. 1–458¹⁶. Tom I. Wyd. 2, Warszawa 2023, oraz Sąd Najwyższy w postanowieniu z 21 września 2011 r., I CZ 59/11, Legalis nr 507163; postanowieniu z 4 sierpnia 2014 r., I PZ 22/14, Legalis nr 1034056; postanowieniu z 13 stycznia 2023 r., III CZ 236/22, Legalis nr 2910791; postanowieniu z 16 lutego 2023 r., I UZ 16/22, Legalis nr 2925285).

Z powyższych względów Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. i w zw. z art. 87¹ § 1 k.p.c., orzekł jak w sentencji.

[SOP]

[ms]